

عنوان مقاله:

بررسی روایی و پایایی مقیاس محرک های تصویری استاندارد در گروهی از دانشجویان شیراز، جنوب ایران

محل انتشار:

مجله اصول بهداشت روانی، دوره 10، شماره 38 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

زهرا زنجانی - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی

خلاصه مقاله:

مقیاس محرک های تصویری استاندارد که توسط استنکاراد (۱۹۸۳) ساخته شده است، یکی از مقیاس های متداول برای سنجش تصویر بدنی می باشد. به منظور بررسی روایی و پایایی این مقیاس، نسخه انگلیسی آن با رعایت اصول برسپیلین، لمر و ثورندایک (۱۹۷۳) در مطالعات بین فرهنگی به فارسی برگردانده شد. روش کار: با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای، این مقیاس روی ۱۲۰ نفر از دانشجویان دانشگاه شیراز اجرا گردید. با انجام تحلیل عاملی داده ها، روایی سازه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج: این مقیاس دارای چهار خرده مقیاس ۱. تصویر بدنی ایده آل ۲. تصویر بدنی کنونی ۳. تصویر ذهنی همسر ایده آل و ۴. انعطاف پذیری تصویر بدنی می باشد. همبستگی تفاوت دو خرده مقیاس تصویر بدنی ایده آل و کنونی با عزت بدنی از لحاظ آماری معنادار بود ($P=0.001$ ، $r=0.79$). هم چنین، پایایی این مقیاس از طریق روش باز آزمایی بعد از سه هفته، $r=0.79$ بود و ضریب همسانی درونی (آلفای کرونباخ) آن ۰/۷۵ بود. بحث: این مقیاس دارای روایی سازه، همگرایی و پایایی بازآزمایی (با فاصله سه هفته) مطلوب است و در نتیجه مقیاسی مناسب برای سنجش تصویر بدنی در جمعیت ایرانی است.

کلمات کلیدی:

مقیاس محرک های تصویری استاندارد، تصویر بدنی، تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1434654>

